

Gerro Druides

Fitxa

Isabel Fiter

Historiadora de l'art

FITXA TÈCNICA

Peça: Gerro Druides

Autor: René Lalique

Cronologia: c. 1925

Mides: 19 cm

Tècnica: vidre bufat amb motlle

Marques de taller o altres: signat R. LALIQUE a la base de la peça

Procedència: francesa

Estat de conservació: bo

Ubicació: Museu de Granollers

Núm. d'inventari: 2.364

Gerro Druides. (Fotografia: Siqui Sánchez.)

La peça del Museu de Granollers és un gerro de mides relativament petites, amb la boca estreta i el cos arrodonit. Mostra una decoració en relleu de formes vegetals —branques de vesc— de lòbuls i tiges entrellaçats. El vidre és opalescent i els lobulats de la decoració donen a la peça diferents graus d'irisació: del blanc lletós al rosa salmonat.

Aquest gerro correspon a un dels treballs executats pel mestre vidrier de l'Art Decó i ja famós orfebre de l'Art Nouveau René Lalique (1860-1945). Es tractaria d'una de les peces fetes els anys vint, presumiblement pel tipus de signatura —"R. LALIQUE"—, localitzada a la base. I a la manera de com ho feia l'artista en aquella època, sembla correspondre al 1925. Es tracta d'un dels anomenats *gerros Druides*, i vindria a il·lustrar una de les etapes del treball en vidre característic d'aquest mestre, el qual, gaudint d'una gran fama com a orfebre amb el seu reconegut èxit en l'Exposició Universal de 1900 a París, aviat s'aventurà dins el món de l'experimentació, en què emprà tota varietat de mètodes de producció dins de les arts del vidre.

També amb aquest afany el trobem treballant cristall a gran escala per a fins arquitectònics, com per exemple els panells figuratius per l'Hotel Claridge a Londres, la tenda de John Wanamaker a Filadèlfia o una porta per al pis parisenc del modista Jacques Doucet, per esmentar alguns dels encàrrecs més anomenats.

També va destacar en el disseny de flascons de perfums per a firmes cèlebres com ara Coty, Molinard, D'Arsay, Roger i Gallet, Worth i Forvil. Cal dir que, fins aleshores, les essències s'havien ofert en simples flascons d'apotecaria. La nova idea consistia a presentar els perfums en flascons dissenyats especialment per a tal fita. En el seu afany creador també dissenyà nous objectes per a la

decoració d'interiors, com ara recipients, petjapapers, vaixelles, cendrers, làmpades de taula, canelobres produïts en sèrie, tota classe de joies, tinters, gerros,...

Les seves obres es caracteritzen per l'aspecte lluminós i opalescent, eteri, que sap donar al vidre. Partint d'un blanc translúcid, Lalique juga en les seves peces amb els efectes mats i els brillants, les irisacions i una paleta de colors breu. Durant els anys vint i els trenta s'expressà amb tons ambarrins, sèpies, blaus, vermells robí i verds maragda, que van caracteritzar i marcar la creació de la seva firma.

Al seu taller va emprar tota varietat de mètodes de producció: de la cera perduda a la pasta de vidre bufat i buidat, i també els motlles de metall i ceràmica. La seva innovació més original va ser l'ús de la cera perduda en peces en les quals combinava dos o més materials, com ara metall i vidre, i tota classe d'esmalts híbrids, amb els quals aconseguia uns efectes de molt bona qualitat.

L'experimentació també el va dur a la consolidació de la tècnica de l'emmotllat amb relleus i a l'ús del mètode de producció en sèrie de cristall Art Decó, cosa que va fomentar un canvi d'actituds en la direcció de la fabricació del cristall. Des de llavors, la seva totalitat de treballs en sèrie foren bufats o premsats dins d'un motlle. La forma d'una peça era de summa importància per a ell, i la superfície decorada també. A més, la producció per motlles era un procediment assequible i va permetre una producció variada i àmplia.

Essencialment, una peça de motlle bufat era elaborada bufant una bombolla de vidre fos dins d'un motlle de metall, que donava formes d'estil oriental, de colls estrets i cossos inflats. Aquesta era una de les característiques dels seus treballs en els anys vint. El gerro Druides del Museu de Granollers

seria un exemple de la producció d'aquests petits gerros elaborats amb aquesta tècnica.

La dècada dels anys vint fou sens dubte un dels moments més àlgids i fructífers en el treball de l'artista, a causa en part de la seva enorme producció i, d'altra banda, de la seva gran varietat de dissenys, que el dugué a suscitar l'èxit en totes les seves creacions.

Dins de l'expressió de l'Art Decó, s'observa una tendència clara a la imitació de la naturalesa, que és molt abstractitzant, i són bons exemples d'aquesta època dels anys vint els seus treballs de gerros, com ara els Druides Formosa de 1925, que tindrien la seva culminació amb exemples com el gerro Turtles, clarament possessor de motius abstractes.

Per les seves nombroses aportacions a l'Exposició Universal de París, el 1925 el van col·locar en el primer pla de l'Art Decó, tant pel seu treball en sèrie com per les seves obres artístiques. Durant bona part dels anys trenta va estar al capdavant de la seva empresa, fins a la Segona Guerra Mundial, durant la qual la seva fàbrica va romandre tancada. Un any després de la seva mort, ocorreguda el 1945, el seu fill Marc Lalique reobrí el negoci. Introduí nous mètodes i dissenys, que durant els anys seixanta i setanta van gaudir d'un relatiu èxit comercial, però mai no assolí l'originalitat i la mestria que va adquirir la genialitat del seu pare.

BIBLIOGRAFIA

- ARWAS, Victor (1980): *Lalique. All colour paperback*. London, Academy editions.
- Glass. *Art Nouveau to Art Déco* (1984): London Academy editions.
- LOU, Mary; UTT, Glenn; BAYER, Patricia (1991): *Lalique. perfume bottles*. London, Thames and Hudson, Ltd.
- LALIQUEGLASS. *The complete illustrated catalogue for 1932* (1981). René Lalique et Cie., The Corning Museum of Glass. Corning in association with Dover Publications, Inc. New York.
- VANE PERCY, Christopher (1989): *Lalique. A collector's guide*. Crown Publishers, Inc. New York.